

když netvoří s jinými zabranými nemovitostmi vlastnickými jedno knihovní těleso, ježto jen tehdy možno objekt ten zatížit právem zástavním, aniž by tím současně byly postiženy i pozemky zabrané. Spor je jen o to, zda jednotlivé nemovitosti, jichž stížnost se týče, tvoří taková samostatná od ostatního zabraného majetku odlišná knihovní tělesa. Stížnost tvrdí, že ano, ježto prý u statků zemanských nutno každou jednotlivou parcelu pokládati za samostatné knihovní těleso. Náhled ten nemá opory v zákoně. Dle knihovního práva na Slov. platného je sice přípustno, aby do téže knihovní vložky nebo do téhož pozemnoknižního protokolu zapsáno bylo i více knihovních těles, v tom případě však musí ona knihovní těla jako taková zvláště v dotyčné vložce, resp. protokolu býti vyznačena a sice musí ony skupiny parcel, které sloučeny jsou v jedno knihovní tělo, býti označeny římskými číslicemi I, II atd., takže parcely pod určitou římskou číslicí vyznačené nutno pak pokládati za jedno knihovní těleso. Jde-li o jednotlivé parcely, jež samy pro sebe jsou knihovními těly, pak nutno parcely takové označiti křížkem (+). Parcely, jež takto označeny nejsou, nelze pokládati za samostatná knihovní těla, leda by v dotyčné vložce parcel jiných vůbec nebylo. (§§ 67 a 68 min. nař. z 23. července 1854, §§ 27 a 28 nař. z 16. září 1853). Nějaký předpis, který by ustanovoval, že při majetku zemanském i jednotlivé takto neoznačené parcely jsou samostatnými knihovními těly, neexistuje.

Poněvadž dle knihovního výtahu ke spisům připojeného nejsou jednotlivé parcely v něm vyznačeny jako samostatná knihovní tělesa, nutno je pokládati za součást jediného knihovního tělesa zapsaného ve vložce č. . . . pozemkové knihy katastrální obce J. Stížnost, jež staví své námitky na předpokladu, že každá z uvedených tam parcel je pro sebe samostatným knihovním tělem, je tedy bezdůvodná, a bylo ji zamítnouti.

Č. 6252.

Dávka z motorových vozidel: Dávková pravidla č. 143/1922 nečiní dávkovou povinnost při dávce z motorových vozidel závislou ani na tom, zda vozidlo je tuzemské nebo cizozemské, ani na tom, zda držitel vozidla je příslušníkem tuzemským nebo cizím.

(Nález ze dne 26. ledna 1927 č. 998.)

Věc: Dr. Otto S. v B. proti zemské správní komisi v Opavě (zem. rada Frt. Stich) stran dávky z držení motorových dopravních prostředků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Platebním rozkazem měst. úřadu v B. z 26. listopadu 1924 byla st-li vyměřena dávka z držení motorických dopravních prostředků pro rok 1923 částkou 374 K 88 h. Odvolání obecní zastupitelstvo zamítlo, poněvadž st-l nepatří k osobám, jež jsou od placení této dávky osvobozeny, naopak spíše dávce podléhá, ježto neprokázal, že tato dávka jest placena v jiné tuzemské obci. Současně bylo usneseno, aby dávka obnosem 374 K 88 h omylem předepsaná byla zvýšena na

518 K 76 h. Dalšímu odvolání žal. úřad nevyhověl vzhledem na správné důvody měst. zastupitelstva.

O stížnosti nss uvážil: — — — — —

Stížnost zastává stanovisko, že pravidla o vybírání obecní dávky z držení motorických dopravních prostředků č. 143 Sb. z r. 1922 vztahují se pouze na tuzemská vozidla, resp. na držitele, kteří jsou čl. státními příslušníky a opírá svůj názor o ustanovení §§ 1, 3 a 6 pravidel. Názor stížnosti nelze však uznati správným.

Pravidla nečiní povinnost dávkovou závislou ani na té okolnosti, zda vozidlo jest tuzemské či cizozemské, ani zda držitel vozidla jest příslušníkem státu čl. či cizincem. Dle § 1 podléhá dávce držení motorických dopravních prostředků, jichž stálé stanoviště jest v dotyčné obci. § 6 jedná o motorických vozidlech, která nemají stálých stanovišť na území obce dotyčné a ze kterých se neplatí dávka v jiné tuzemské obci, kde jest jejich stálé stanoviště, a podrobuje taková motorová vozidla dávkové povinnosti dle doby, po jakou vozidlo v obci se zdržuje. Z toho se podává, že účelem pravidel jest to, aby dávce podrobena bylo držení všech motorových vozidel, která mají stanoviště v tuzemsku, bez rozdílu, zda podléhají podobné dávce v cizině také a bez ohledu na to, zda držitel jest tuzemec či cizozemec. Od dávky jsou sprostěny pouze vozidla v § 2 uvedená, dále pak taková vozidla, která nemají stálého stanoviště na území obce, ze kterých se však platí dávka v jiné tuzemské obci.

Ustanovení § 6 nepředpokládá tudíž, že motorové vozidlo musí mít své stálé stanoviště v tuzemsku, naopak nařizuje, že každé motorové vozidlo, které v tuzemské obci zdržuje se nepřetržitě déle než 14 dní, podléhá dávce, mimo případ, že by z vozidla v jiné tuzemské obci dávka byla placena.

Konečně § 3 pravidel stanoví, že dávku platí držitel motorického vozidla, t. j. osoba, které byla příslušným úřadem vydána značka pro motorické vozidlo; při tom paragraf tento poukazuje na nař. min. vnitřní z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., kteréžto nař. v § 38 předpisuje zvláštní rozeznávací znamení pro cizozemské jízdní silostroje. Z tohoto poukazu na min. nař. a ze znění § 3 jest zřejmo, že při stanovení, kdo jest držitelem motorického vozidla, povinným k dávce, jest nerozhodným, zda rozeznávací znamení bylo vydáno od tuzemského nebo cizozemského úřadu.

Okolnost pak, že st-1 za svůj silostroj platí měsíčně celní zálohu čl. pohraničnímu celnímu úřadu, nemůže založiti pro něho důvod sprostění od dávky, když pravidla takovéto důvody osvobozovací od dávky nestanoví. — — — — —

Č. 6253.

Stavební právo (Praha): * Pasivně legitimován vůči příkazu demoličnímu jest bez ohledu na poměry vlastnické ten, na něhož zní stavební povolení, a při stávkách bez povolení zřízených stavebník, v obou případech potud, pokud právní a faktická dispoice tou kterou stavbou nepřešla na subjekt jiný.

(Nález ze dne 26. ledna 1927 č. 1002).